

بههشتی بو مسوگر ده بیت

وجبت له

الجنة

إعداد
أبي جعفر العزیز منیر الحزلی

وهر گیرانی

هشام لطیف البرزنجی

وَجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ جَنَّاتِ الْفِرْدَوْسِ لِعِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ نُزُلًا، وَيَسَّرَهُمْ
لِلْأَعْمَالِ الصَّالِحَةِ الْمُوَصِّلَةِ إِلَيْهَا، فَلَمْ يَتَّخِذُوا سِوَاهَا شُغْلًا، وَسَهَّلَ لَهُمْ طُرُقَهَا،
فَسَلَكَوا السَّبِيلَ الْمُوَصِّلَةَ إِلَيْهَا ذُلًّا.

وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، شَهَادَةً عَبْدِهِ وَابْنِ عَبْدِهِ وَابْنِ
أُمَّتِهِ، وَمَنْ لَا غِنَى لَهُ طَرْفَةَ عَيْنٍ عَنْ فَضْلِهِ وَرَحْمَتِهِ، وَلَا مَطْمَعٌ لَهُ بِالْفُوزِ بِالْجَنَّةِ
وَالنَّجَاةِ مِنَ النَّارِ إِلَّا بِعَفْوِهِ وَمَغْفِرَتِهِ.

وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَمِينُهُ عَلَى وَحْيِهِ وَخَيْرَتِهِ مِنْ خَلْقِهِ، أَرْسَلَهُ
رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ، وَمَحَجَّةً لِلسَّالِكِينَ، وَحُجَّةً عَلَى الْعِبَادِ أَجْمَعِينَ، بَعَثَهُ لِلْإِيمَانِ
مُنَادِيًا، وَإِلَى دَارِ السَّلَامِ دَاعِيًا، وَلِلْخَلِيقَةِ هَادِيًا، فَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ، كَمَا وَحَّدَ اللَّهُ
وَعَبَدَهُ، وَعَرَّفَنَا بِهِ وَدَعَا إِلَيْهِ، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ
الدِّينِ.

له پاشان:

ئەى براكانم له پیناو خوای گه وره ... ئیوه م خوش دهوێت له بهر خوای گه وره:

خوای گه وره من و ئیوه ش بکات به یه کێک له و که سانه ی ئه هلی به هه شتن: " پیکهاتوو له ژووری به رز، و پاخه ری پازه وه، و دارو میوه کانیا ن بۆ نزم ده بیته وه، و جیگا و پاخه ری نه رم و ناسکیان له شوینی به رز بۆ پاخراوه، و باخیان بۆ هه یه که هه موو چاکه و شتیکی باشی تێدایه و ئافره تانیکی تێدایه که زۆر چاک و په وشته به رزن، و جۆره ها میوه، و هه ر خواردنی ک حه زی پێبکه ن، و خواردنه وه ی خوش، و ته ماشا کردنی دروستکراوی ئاسمانه کان و زه وی (که خوای گه وره یه)، که تێیدا ده میننه وه به هه تاهه تای، نامرن و پیر نابن و نه خوش ناکه ون، و ناخه ون، وه پیسی تێدانیه، و به لگه م و هه ی شتیکی له وانه تێدانیه که له دوا ی خواردن بکری ت (وه کو میزو پیسای) به لکو عاره ق ده که ن که بۆنه که ی وه کو میسک وایه ".^(۱)

به هه شت شوینی ته قواداران، وه جیگه و مانه وه ی پیاوچا کانه، کۆمه لێک موشتاق و تامه زرۆی بوون و نه فسی خویان و ژیانیک که نامیت و ده گۆریت فروشتیان، وه ژیانیاکیان کپی که به رده وامه و له ناوچوونی به سه ردا نایات:

﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَّهُمُ

الْجَنَّةَ﴾ [التوبة: ۱۱۱]^(۲).

(۱) «تَفْسِيرُ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ» (۲/ ۵۷۶).

(۲) ته فسیری ئایه ته کان سوودم وه رگرتوو له ته فسیری پێبه ر، ئاماده کردنی: مامۆستا صلاح الدین عبدالکریم.

واته: خوای گه وره نه فس و مالی له باوه پداران کړیوه له به رامبه ر ئه وه دا به هه شتی پی به خشیون.

بۆیه پیویسته له سه ر باوه پدار هه ولبدات و بزانیئت سیفه تی ئه هلی به هه شت چۆنه تا خوی پی برازینیته وه و له خویدا جیبه جیی بکات، وه به کرده وه و په وشتی جوان و هه لئس و کهوت تا بیئت به یه کیك له به هه شتییه کان.

خوای گه وره فه رموویه تی: ﴿وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ [الْحُرُوفُ : ٧٢].

واته: ئا ئه مه ئه و به هه شته یه که ئیوه بوون به میراتگری به هوی ئه و کرده وه چاکانه ی که له دنیا دا ئه نجامتان ئه دا، (هیچ که سیك به کرده وه ی خوی ناچیته به هه شت، چونکه کرده وه کانمان نرخ ی ئه و هه موو نازو نیعمه ت و به خشش و خوشییه ی به هه شت نییه، به لکو به فه زل و ره حمه تی خوای گه وره ده چینه به هه شت، وه کرده وه چاکه کانمان هۆکاره بۆ چونه به هه شت).

ئه مه به لگه یه له سه ر ئه وه ی کرده وه هۆکاره بۆ چونه به هه شت ... (به لام) ته نها کرده وه کردن به س خوی شایسته ی ئه وه نییه که س بکاته به هه شته وه ئه گه ر خوای گه وره به فه زل و په حمی په حم نه کات و نه یکاته هۆکاریك بۆ چونه به هه شت، کرده وه کردن خوی بۆخوی فه زل و په حمه تی خوای گه وره یه به به نده که ی، به هه شت و هۆکاری چونه به هه شت له فه زل و په حمه تی خوای گه وره یه ^(٣) .

(٣) «جامع العلوم والحکم» (ص ٧٠).

ئەى براكانم لە پىناو خاى گەرە، لە ھەندىك فەرمودەى دىارىكراوى
 پىغەمبەرى خوا ﷺ ھاتوۋە باسى: "بەھەشتى بۇ مسۆڭەر دەبى" دەكات،
 ئەمە بەلئىنئىكە لە كەسىكى راستگۆۋ بەراست دانراو ﷺ، كە ئەۋىش لە
 فەزلى خاى گەرەۋەىيە، كۆم كىرەۋەتەۋە و پىكم خىستوۋە بەلكو خاى
 گەرە تەۋفىقى من و ئىۋەش بدات زانىارىمان ھەبىت لەسەرى و كىرەۋەى
 پىبكەىن و بانگەۋازى بۇ بكەىن.

ۋاتاي بەھەشتى بۇ مسۆڭەر دەبیّت:

شىخ ئىبنو عوئەىمىن (پەحمەتى خاى لىبىت) فەرمودىيەتى: "ۋاتە: مافى
 خۆيەتى، ئەۋەى بۇ دەكات خاى گەرەىيە، لەبەرئەۋەى پىغەمبەرى خوا ﷺ
 ئەۋەى پىمان گەياندوۋە^(۴).

(۴) «التعلیقُ عَلَى صَحیحِ مُسْلِمٍ» (۳۲/۲).

٨/ جیبه جیکردنی یه کخوایه رستی:

عَنْ سُلَيْمِ بْنِ عَامِرٍ، سَمِعْتُ أَبَا بَكْرٍ رضي الله عنه، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اُخْرُجْ فَنَادِ فِي النَّاسِ: مَنْ «شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ».

قَالَ: فَخَرَجْتُ فَلَقَيْتَنِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رضي الله عنه، فَقَالَ: مَا لَكَ يَا أَبَا بَكْرٍ؟ فَقُلْتُ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اُخْرُجْ فَنَادِ فِي النَّاسِ، مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ»، قَالَ عُمَرُ: ارْجِعْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَإِنِّي أَخَافُ أَنْ يَتَكَلَّمُوا عَلَيْهَا، فَرَجَعْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: «مَا رَدَّكَ؟» فَأَخْبَرْتُهُ بِقَوْلِ عُمَرَ، فَقَالَ: «صَدَقَ» ^(٥).

واته: له سوله یمی کوپی کوپی عامیره وه دهفه رموویت: گویم له ئه بو به کر (په زای خوی لیبت) بوو دهیفه رموو: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: لیږه ده رچو بانگ بکه له نیو خه لک و بلّی: «هه رکه سیك شایه تی بدات به وهی هیچ په رستراویك نییه به حه ق شایسته ی په رستن بیټ جگه له الله، ئه وا بهه شتی بۆ مسۆگەر ده بیټ».

(ئه بو به کر) دهفه رموویت: ده رچووم و گه یشتم به عومه ری کوپی خه تتاب (په زای خوی لیبت)، فه رمووی: ئه وه چیته ئه ی ئه بو به کر؟

ووتم: پیغه مبه ری خوا ﷺ پیمی فه رموو: «لیږه ده رچو بانگ بکه له نیو خه لک و بلّی: هه رکه سیك شایه تی بدات به وهی هیچ په رستراویك نییه به حه ق شایسته ی په رستن بیټ جگه له الله، ئه وا بهه شتی بۆ مسۆگەر ده بیټ».

عومه ر فه رمووی: بگه پږه وه بۆلای پیغه مبه ری خوا ﷺ من ده ترسیم که خه لکی پال بده نه وه و که مته رخه می بکه ن (له دوا ی بیستنی ئه و موژده

(٥) رَوَاهُ أَبُو يَعْلَى فِي «مُسْنَدِهِ» (١٠٥)، وَالْهَيْثَمِيُّ فِي «مَجْمَعِ الزَّوَائِدِ» (٤)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي «صَحِيحِ الْجَامِعِ» (٢٢٩).

گه ورهیه سارد ببنه وه له عیبادەت کردن، گه پامه وه بۆلای پیغه مبهری خوا ﷺ، فه رمووی: «چی گه پاندتییه وه؟» منیش هه والم پیی دا به ووته که ی عومه ر، فه رمووی: «راست ده کات».

وَعَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ لَمْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ شَيْئًا بَعْدَ إِذْ آمَنَ بِهِ، وَأَقَامَ الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ، وَأَدَّى الزَّكَاةَ الْمَفْرُوضَةَ، وَصَامَ رَمَضَانَ، وَسَمِعَ وَأَطَاعَ، فَمَاتَ عَلَى ذَلِكَ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ»^(٦).

واته: له ئه بی مالیکی ئه شعه ربیه وه (په زای خوای لیبیت) پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «هه رکه سیك هاوبه ش بۆ خوای گه وره بریار نه دات له دوای ئه وه ی که باوه پری هیناوه، وه نوێژه فه رزه کانی بکات، و زه کاتی ماله که ی ده ربکات، و پۆژووی مانگی په مه زان بگرییت، و گوێپرایه لی کاربه ده ستان بکات (له کاری چاکه)، له سه ره ئه وه بمرییت ده چیته به هه شته وه».

وَعَنْ كَثِيرِ بْنِ مُرَّةَ عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ لَنَا مُعَاذُ فِي مَرَضِهِ قَدْ سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ شَيْئًا كُنْتُ أَكْتُمُكُمْوهُ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ»^(٧).
قَوْلُهُ ﷺ: «أَكْتُمُكُمْوهُ» أَيِ أَكْتُمُ ذَكَرَ هَذَا الْأَمْرَ عَلَيْكُمْ.

واته: وه له که ثیری کوپی مورپه وه له موعاذی کوپی جه به له وه (په زای خوای لیبیت) ده فه رموویت: لای موعاذ بووین له کاتی نه خۆشییه کهیدا له سه ره مه رگ فه رمووی: گویم له ووته یه ک بووه له پیغه مبهری خواوه ﷺ وه من ئه وه م شار دووه ته وه و باسم نه کردووه، گویم لیبوو پیغه مبهری خوا ﷺ

(٦) رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي «الْمُعْجَمِ الْكَبِيرِ» (٣٤٤٣)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي «ظِلَالِ السُّنَّةِ» (١٠٤٧).

(٧) رَوَاهُ أَحْمَدُ فِي «مُسْنَدِهِ» (٢٢٠٣٤)، وَحَسَّنَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي «إِرْوَاءِ الْغَلِيلِ» (٦٨٧).

دهیغه رموو: « هه رکه سیك كۆتا وشه ی لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بیټ ئەوا به هه شتی بۆ مسۆگەر ده بیټ ».

که فه رمووی (په زای خوای لی بیټ): « أَكْتُمُكُمُوهُ » واته: ئەو باسه م شار دبووه وه. (له ترسی ئەوهی نه وه کو خه لکی سارد ببنه وه له عیبادت کردن).

٢/ هه رکه سیك رازی بیټ به الله په روه ردگاری بیټ و ئیسلام دینی بیټ و محمدیش ﷺ پیغه مبهری بیټ:

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: « يَا أَبَا سَعِيدٍ مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا، وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ »^(٨).

واته: له ئەبی سه عیدی خودرییه وه (په زای خوای لی بیټ) پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمووی: « ئەی ئەبو سه عید هه رسیك رازی بیټ به وهی الله په روه ردگاری بیټ، و ئیسلام دینی بیټ، و محمدیش ﷺ پیغه مبهری بیټ، ئەوا به هه شتی بۆ مسۆگەر ده بیټ ».

شیخ ئیبنو عوثة یمین (په حمه تی خوای لی بیټ) فه رموویه تی: که فه رموویه تی ﷺ: « رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا » په روه ردگارییه تی له شهرع، و له قه ده ریش ده گریتته وه.

أ/ په روه ردگارییه تی له قه ده ر/ رازی بیټ به قه زاو قه ده ری خوای گه وره، ئەگه ر خو ش بوو یا ناخو ش بوو.

ب/ وه په روه ردگارییه تی له شهرع/ ئەوهیه رازی بیټ به شهرعی خوای گه وره، فه رمان بیټ قه ده غه کردن.

خه لك سه بارهت به يه كه م، كه په روه ردگار ييه تی له قه دهره، هه موویان
 پازین، هه تتا نه گهر تورپهش ببن نابینیت پابکهن لی.
 به لام په روه ردگار ييه تی له شهرع، هه یانه پیی رازییه، و هه یانه پیی رازی
 نییه.

كه فه رموویه تی «بِالْإِسْلَامِ دِينًا»: هه موو دینه کانی لی دهرده چیت ته نها
 ئیسلام نه بیت، له بهرئه وهی جگه له ئیسلام قبول نییه لای خوای گه وره،
 وه کو خوای گه وره فه رموویه تی: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ
 يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [آل عمران: ۸۵].

واته: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ﴾ وه هه ركه سی جگه له
 ئیسلام داوای دینیکی تر بکات و له سه ر دینیکی تر بیت نه و خوای گه وره لی
 قبول ناکات و لی وه رناگری ﴿وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ وه له پوژی
 قیامه تیشدا له زهره رمه ندانه وه پرزگاری نابیت.

وه كه فه رموویه تی «وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا»: واته شوینی بکه وی، وه ئیلا ئیمه
 پازین به هه موو پیغه مبه ران (سه لامی خویان لی بیت)، وه باوه پمان وایه
 هه موویان پیغه مبه ری خوان، وه نه وهی كه پیی هاتوون حه ق و راسته، به لام
 نه و پیغه مبه ره ی شوینی بکه وین، كه له سه رمانه شوینی بکه وین، نه ویش
 پیغه مبه ر موحه ممه ده ﷺ، به لام پیغه مبه رانی تر شوینیان ناکه وین ته نها
 به پیی ریگه دانی شهرع نه بیت^(۹).

(۹) «التَّغْلِيقُ عَلَى صَحِيحِ مُسْلِمٍ» (۱/۱۷۷).

٣/ بانگدان:

عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہما أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ أَدَّنَ ثَنَّتِي عَشْرَةَ سَنَةً وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَكُتِبَ لَهُ بِتَأْذِينِهِ فِي كُلِّ يَوْمٍ سِتُّونَ حَسَنَةً، وَلِكُلِّ إِقَامَةٍ ثَلَاثُونَ حَسَنَةً» ^(١٠).

واته: له ئیبن عومه ره وه (په زای خویان لی بیئت) پیغه مبه ری خوا رضی اللہ عنہ فهرموویه تی: «هه رکه سیك دوانزه سال بانگ بدات ئه واهه هه شتی بۆ ده بیئت، وه به هه ر بانگدانیک ی شه ست چاکه ی بۆ ده نوسریت، و بۆ هه موو قامه تیک سی چاکه ی بۆ ده نوسریت».

٤/ دوو پکات دوا ی ده ستنو یژ:

عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ وُضُوئَهُ ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ مُقْبِلٌ عَلَيْهِمَا بِقَلْبِهِ وَوَجْهِهِ إِلَّا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ» ^(١١).

له عوقبه ی کوری عامیره وه (په زای خوی لی بیئت) ده فهرموویت: پیغه مبه ری خوا رضی اللہ عنہ فهرموویه تی: «هیچ موسلمانیک نییه جوان ده ستنو یژ بشوات (به و شیوه ی له سوننه تدا هاتووه)، پاشان دوو پکات نو یژ بکات به دل ی و پووی، ئه واه ئیلا به هه شتی بۆ مسۆگەر ده بیئت».

پونکردنه وه یه ک: "ئه گه ر که سیك بلیت: ئایه دروسته بوتریت که سیك به هه شتییه له به ئه وه ی ئه و دوو پکاته نو یژ ه ی کردووه به دل ی و پووی له نو یژ ه که بووه له به ر ووته که ی رضی اللہ عنہ: «به هه شتی بۆ مسۆگەر ده بیئت»؟

(١٠) رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ (٧٢٨)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي «صَحِيحِ ابْنِ مَاجَهَ» (٥٩٤).

(١١) رَوَاهُ مُسْلِمٌ (٢٣٤).

وه لām: ناوتریت بۆ هیچ که سیکی دیاریکراو، چونکه له وانهیه به شیوهی داواکراو ئاگای له نوێژه که نه بوو بیئت، وه له وانهیه به ههشت بۆ که سیکی بوو بیئت و پاشان کرده وهیه کی ناشرین که وتبیته نیوان ئه وو نوێژه کهیه وه، به لām ئومید ده کهین که به هه شتی بۆ مسۆگەر بیئت^(۱۲).

۵/ پارێزگاریکردن له نوێژه فه رزه کان:

عَنْ حَنْظَلَةَ الْكَاتِبِ رضي الله عنه قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ حَافِظٌ عَلَى الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ رُكُوعِهِنَّ وَسُجُودِهِنَّ وَوُضُوءِهِنَّ وَمَوَاقِيَتِهِنَّ وَعَلِمَ أَنَّهِنَّ حَقٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ أَوْ قَالَ وَجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ»^(۱۳).

واته: له حه نظه له وه نوسه ری وه حی (په زای خوای لی بیئت) ده فه رموو یئت: گویم لی بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ ده یفه رموو: «هر که سیکی پارێزگاری بکات له پینج نوێژه فه رزه که پکوعی و سوجده ی و ده ستنو یژ^(۱۴). و کاته که ی و بزانیئت ئه مه حه قی که له لایه ن خوای گه وره وه فه رزی کردو وه ئه وا ده چی ته به هه شته وه یان به هه شتی بۆ مسۆگەر ده بیئت».

فه رموو یه تی: واته پارێزگاری بکات له کاته که ی و دوای نه خات، خوای گه وره فه رموو یه تی: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾ [النساء: ۱۰۳].

^(۱۲) «كَشَفُ الْمُشْكِالِ مِنْ حَدِيثِ الصَّحِيحَيْنِ» (۱/ ۱۰۵).

^(۱۳) رَوَاهُ أَحْمَدُ فِي «مُسْنَدِهِ» (۱۸۳۴۵)، وَقَالَ الْأُبَانِي: (حَسَنٌ لِغَيْرِهِ) فِي «صَحِيحِ التَّرْغِيبِ» (۳۸۱).

^(۱۴) به و شیوهیه ئه نجامی بدات که له فه رمووده کانی پیغه مبه ری خوا ﷺ هاتو وه، بۆ فی ربوونی نو یژو تیگه یشتن لی بگه ری وه په رتوو که به نرخه که ی شیخ ئه لبانی (په حمه تی خوای لی بیئت) صفة صلاة النبي ﷺ - وه رگێر-.

واته: به دلتیایی نوێژ کردن فه رز کراوه له سه ر ئیمانداران وه کاتی دیاریکراوی خۆی ههیه له کهیه وه دهست پێ دهکات وه له کهیدا کۆتایی دیت

٦/ بهری بوون له کیرو خۆبهگه وره زانین و دزیکردن له دهستکهوتی جهنگو قه رزاری:

عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ مَاتَ وَهُوَ بَرِيءٌ مِنْ ثَلَاثٍ: الْكِبْرِ وَالْغُلُولِ وَالذَّيْنِ دَخَلَ الْجَنَّةَ» ^(١٥).

واته: له تهوبانه وه (په زای خوای لیبیئت) ده فره موویت: پیغه مبهری خوا ﷺ فره موویه تی: «هه رکه سیك بمرییت و بهری بیئت له سی شت: کیرو خۆبهگه وره زانین و دزینی دهستکهوتی جهنگو قه رزاری ئه و ده چیته به هه شته وه».

وَفِي رِوَايَةٍ عِنْدَ الْإِمَامِ أَحْمَدَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي «مُسْنَدِهِ» (٢٢٣٩٠): عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ فَارَقَ الرُّوحَ الْجَسَدَ وَهُوَ بَرِيءٌ مِنْ ثَلَاثٍ: الْكِبْرِ وَالْغُلُولِ وَالذَّيْنِ فَهُوَ فِي الْجَنَّةِ أَوْ وَجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ».

وه له پریوایه تی لای ئیمام ئه حمه د (په حمه تی خوای لیبیئت) له موسنده که ی (٢٢٣٩٠): له تهوبانه وه (په زای خوای لیبیئت) خزمه تکاری پیغه مبهری خوا ﷺ فره موویه تی: «کاتیك پوح له لاشه جیا ده بیته وه له سی شت بهری بیئت: کیرو خۆبهگه وره زانین و دزینی دهستکهوتی جهنگو قه رزاری ئه و له به هه شتدایه یان به هه شتی بۆ مسۆگەر ده بیئت».

که فره موویه تی: «الْغُلُول» خیانه ت کردنه له و دهستکهوت و دزینی غه نیمه ته پێش دابه شکردنی، ده وترییت: زیاده په وی کرد له غه نیمه تا زیاده په ویه ببیته خیانه ت، هه رکه سیك خیانه تی کرد له کاریکا به دزیه وه

^(١٥) رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ (١٥٧٢)، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِيُّ فِي «صَحِيحِ التِّرْمِذِيِّ» (١٥٧٢).

ئەو زیا دە پەوی کردوو، ناو نراو غلول چونکە دەستەکان بەستراون لەو کارەدا یان قەدەغە کراوە تەوقیکی ئاسن کراوە تە دەسی وەکو دیل دەسی بەستراوە تەو بۆ ملی. ^(١٦)

٧ / پەرودە کردنی کچان:

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ يُؤْوِيهِنَّ وَيَكْفِيهِنَّ وَيَرْحَمُهُنَّ فَقَدْ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ الْبَتَّةَ» فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ بَعْضِ الْقَوْمِ: وَثْنَتَيْنِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «وِثْنَتَيْنِ» ^(١٧).

واتە: لە جابری کورپی عەبدوللّاو (پەزای خاویان لیبیټ) دەفەر موویټ: پیڤە مەبری خوا ﷺ فەر موویە تی: « هەرکە سیڤ سێ کچی هەبیټ پەنایان بدات و جیگەیان دا بین بکات و بێ پیو یستیان بکات و پەحمیان پێ بکات ئەو بەهەشتی بۆ مسۆگەر دەبیټ و گەرانەو هی نییه « پیاویک کە لەوێ دانیشتبوو فەر مووی: دوو کچیش بیټ ئەو پیڤە مەبری خوا ﷺ ؟ فەر مووی: « ئەگەر دوو کچیش بیټ ».

^(١٦) «النهاية في غريب الحديث والأثر» (ص ٨٩٥).

^(١٧) رواه البخاري في «الأدب المفرد» (٧٨)، وحسنه الألباني في «السلسلة الصحيحة» (١٠٢٧).

۸/ ههركهسيك مندالی بمریت و ئارام بگریت و چاوهپیی پاداشت بیئت

لای خوای گه وره:

عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضي الله عنه عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ أَتَكَلَ ثَلَاثَةً مِنْ صُلْبِهِ فَاحْتَسَبَهُمْ عَلَى اللَّهِ .. فِي سَبِيلِ اللَّهِ» ^(۱۸) .. وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ ^(۱۹).

له عوقبهی کوپی عامیره وه (په زای خوای لی بیئت) ده فه رموویت: پیغه مبه ری خوا رضي الله عنه فه رموویه تی: « ههركهسيك سی مندالی خوی بمریت و ئارام بگریت و چاوهپیی پاداشت بیئت لای خوای گه وره .. له پیئاو خوای گه وره .. ئەوا بههشتی بۆ مسۆگەر ده بیئت ».

که فه رموویه تی رضي الله عنه: « أَتَكَلَ » له دهستی بدات و بمریت.

۹/ چاودییری هه تیوان:

عن زُرَّارَةَ بْنِ أَوْفَى يُحَدِّثُ، عَنْ رَجُلٍ مِنْ قَوْمِهِ يُقَالُ لَهُ: أَبُو مَالِكٍ أَوْ ابْنُ مَالِكٍ، سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ ضَمَّ يَتِيمًا بَيْنَ مُسْلِمِينَ فِي طَعَامِهِ وَشَرَابِهِ حَتَّى يَسْتَغْنِيَ عَنْهُ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ الْبَتَّةَ، وَمَنْ أَدْرَكَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدَهُمَا ثُمَّ لَمْ يَبْرَهُمَا ثُمَّ دَخَلَ النَّارَ فَأَبْعَدَهُ اللَّهُ، وَأَيُّمَا مُسْلِمٍ أَعْتَقَ رَقَبَةً مُسْلِمَةً كَانَتْ فَكَاهُ مِنَ النَّارِ» ^(۲۰).

^(۱۸) فقال أبو عُشَانَةَ مَرَّةً: فِي سَبِيلِ اللَّهِ ... وَاتِهِ: ئەبو عهششانه جاريکیان فه رموو: له پیئاو خوای گه وره. واته له جیهاد له پیگهی خوای گه وره شهید بن، به لام ئەوهی ئاشکرا بیئت ئەوهیه به مردنی منداله که به بی بهستنه وهی به جیهاد، له بهر ئەوهی ریوایهت و به لگه کانی تر به لگه له سه ره وهی ته نها به مردنی منداله که ئەو پاداشته گه وره یه وهرده گرن. الباحث الحدیثی. -وه رگیڤ-

^(۱۹) رَوَاهُ أَحْمَدُ فِي «مُسْنَدِهِ» (۱۷۲۹۸)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي «الْمُعْجَمِ الْكَبِيرِ» (۸۲۹)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي «صَحِيحِ الْجَامِعِ» (۵۹۴۹).

^(۲۰) رَوَاهُ أَبُو يَعْلَى فِي مُسْنَدِهِ (۹۲۶)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي «الْمُعْجَمِ الْكَبِيرِ» (۶۷۰)، وَقَالَ الْأَلْبَانِيُّ: (صَحِيحٌ لغيره) فِي «صَحِيحِ التَّرْغِيبِ» (۲۵۴۳).

واتە: لە زورارەى كۆپى ئەوفا باسى دەكات، لە پياوێك لە ھۆزەكەى خۆى پىي فەرموو: ئەبو مالىك يان ئىبنو مالىك، گوێى لە پىغەمبەرى خوا ﷺ بوو فەرموويەتى: « ھەركەسىك كەفلى ھەتيوێك بكات لەنىو موسلمانان لە خواردن و خواردنەو ھەتتا بى پىويست دەبىت و گەورە دەبىت ئەو بەھەشتى بۆ مسۆڭەر دەبىت و گەرانەو ھى بۆ نىيە، وەھەركەسىك دايك و باوكى يان يەكێكيان پىربىن و لەلای بىننەو چاك نەبىت بۆيان، ئەو دەچىتە دۆزەخەو ھى و خوى گەورە دورى دەخاتەو، وەھەركەسىك كۆيلەيەكى موسلمان ئازاد بكات ئەو دەبىتە ھى ئازادکردنى لە ئاگرى دۆزەخ ».

كە فەرموويەتى ﷺ: « ضَمَّ يَتِيمًا » كەفلى بكات و پەناى بدات و جىگەى بۆ دابىن بكات و پىداويستىيانى (٢١).

١٠/ وتنى گەورەى ئىستىغفار

عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لَهُ: «أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى سَيِّدِ الْإِسْتِغْفَارِ: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، وَأَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَعْتَرِفُ بِذُنُوبِي فَأَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ؛ لَا يَقُولُهَا أَحَدُكُمْ حِينَ يُمْسِي فَيَأْتِي عَلَيْهِ قَدَرٌ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ إِلَّا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَلَا يَقُولُهَا حِينَ يُصْبِحُ فَيَأْتِي عَلَيْهِ قَدَرٌ قَبْلَ أَنْ يُمْسِيَ إِلَّا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ» (٢٢).

(٢١) « التيسير بشرح الجامع الصغير » (٢/٨٣٠).

(٢٢) الحديث رواه البخاري (٦٣٠٣)، وهذه الرواية عند الترمذي (٣٣٩٣)، وصححها الألباني في « صحيح الجامع » (٢٦١٢).

لہ شہ ددادی کوری ئہ وسہ وہ (رہزای خوی لیبت) پیغہ مبری خوا ﷺ
 فہرمویہ تی: ئایہ ریتمایت نہ کہ م بؤ گہ ورہی ئیستیغفار:

خواہیہ تؤ پەرہردگاری ہیچ پەرستراویک نییہ بہ حق جگہ لہ تؤ بہ دیت
 هیئامو و من بہ ندہی تؤم و من لہ سہر پہیمان و بہ لئینہ کہ مم کہ بہ تؤم داوہ تابتوانم،
 پەنات پیدہ گرم لہ خراپہی ئہ وہی ئہ نجامم داوہ لہ گوناہ. دان دہ نیم بہ
 نیعمہ تہ کانتدا لہ سہرم و دان دہ نیم بہ گوناہہ کانم. سا خواہیہ لیم خوشبہ، بہ راستی
 کہ س لہ گوناہ خوش نابیت جگہ لہ تؤ.

هیچ کہ سیك نییہ لہ ئیوہ ئیوارہ بیخوینیت لہ و شہ وہدا بمریت پیش ئہ وہی
 بگاتہ بہ یانی ئہ و بہ ہشتی بؤ مسوگر دہ بیت، ہیچ کہ سیك نییہ بیخوینیت لہ
 بہ یانیان بمریت پیش ئہ وہی بگاتہ ئیوارہ ئہ و بہ ہشتی بؤ مسوگر دہ بیت.

۱۱/ تیکویشان لہ پیناو خوی گہ ورہ:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: مَرَّ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِشُعْبٍ فِيهِ
 عُيْنَةٌ مِنْ مَاءٍ عَذْبَةٍ فَأَعْجَبَتْهُ لَطِيبُهَا فَقَالَ: لَوْ اعْتَزَلْتُ النَّاسَ فَأَقَمْتُ فِي هَذَا
 الشُّعْبِ وَلَنْ أَفْعَلَ حَتَّى أَسْتَأْذِنَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ
 فَقَالَ: « لَا تَفْعَلْ فَإِنَّ مَقَامَ أَحَدِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَفْضَلُ مِنْ صَلَاتِهِ فِي بَيْتِهِ
 سَبْعِينَ عَامًا؛ أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ الْجَنَّةَ؟ اغْرُزُوا فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ، مَنْ قَاتَلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فُوقَ نَاقَةٍ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ » (۲۳).

واتہ: لہ ئہ بو ہورہیرہ وہ (رہزای خوی لیبت) فہرموی: پیاویک
 تیپہ ربو لہ ہاوہ لانی پیغہ مبری خوا ﷺ لہ نیوان دوو شاخدا کہ لہ ویدا
 کاننیہ کی ئاوی لیبوو پیاویکہ پی سہرسام بوو لہ بہر سازگاری و خوشی
 ئاوہ کہ، فہرموی: ئہ گہر لہ خہ لک دور بکہ و تمایہ تہ وہ و خواپہ رستیم لیہ

(۲۳) رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ (۱۷۵۱)، وَقَالَ الْأُبَانِيُّ: (صَحِيحٌ لِعَلَّاهُ) فِي «صَحِيحِ التَّرْغِيبِ» (۱۲۷۸).

بکر دایه، به لام ئه وه ناکه م تا پیغه مبه ری خوا ﷺ پیم پینه دات، ئه و باسه ی بۆ پیغه مبه ری خوا ﷺ کرد، پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی: « ئه و کاره مه که چونکه شوینی که سیك له ئیوه له پیناو خوی بجه نگیت فه زل و گه وره ییه که ی زیاتره له هه فتا سال نویت له ماله وه بیکات، ئایه پیتان خوش نییه خوی گه وره لیتان خوش بیئت و بتانکاته به هه شته وه؟ بجه نگی له پیناو خوی گه وره، هه رکه سیك بجه نگیت له پیناو خوی گه وره به ئه ندازه ی ماوه یه کی که میش بیئت، ئه و به هه شتی بۆ مسۆگەر ده بیئت ».

که فه رمویه تی ﷺ: « **فُؤاقَ نَاقَةٍ** » ماوه یه کی که مه، له نیوان دوو شیر پیدانی به به چکه که ی له ماوه یه کی که م، پاشان وازی لیدی نی تا شیره که ی پر ئه بیئت و به چکه که ی لی ئه خوات و پاشان پر ئه دوش ریئت، مه به ست پی تی کو شان یکی که مه.

١٢/ هه رکه سیك وه سفو سه نای بکه ن له دوی مردنی:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: مَرَّ بِجَنَازَةٍ فَأُتِنِي عَلَيْهَا خَيْرٌ فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ: « **وَجَبَتْ وَجَبَتْ وَجَبَتْ** », وَمَرَّ بِجَنَازَةٍ فَأُتِنِي عَلَيْهَا شَرٌّ فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ: « **وَجَبَتْ وَجَبَتْ وَجَبَتْ** ».

قَالَ عُمَرُ رضي الله عنه: فِدَى لَكَ أَبِي وَأُمِّي مَرَّ بِجَنَازَةٍ فَأُتِنِي عَلَيْهَا خَيْرًا فَقُلْتُ: وَجَبَتْ وَجَبَتْ وَجَبَتْ، وَمَرَّ بِجَنَازَةٍ فَأُتِنِي عَلَيْهَا شَرٌّ فَقُلْتُ: وَجَبَتْ وَجَبَتْ وَجَبَتْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: « **مَنْ أَتْنَيْتُمْ عَلَيْهِ خَيْرًا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَمَنْ أَتْنَيْتُمْ عَلَيْهِ شَرًّا وَجَبَتْ لَهُ النَّارُ، أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ** » ^(٢٤).

واته: له ئه نه سی کۆری مالیکه وه (په زای خوای لی بیئت) فه رمووی: جاریک جه نازه یه کیان تیپه پکردو وه سفو سه نایان ده کرد، پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: « بۆی مسۆگەر بوو بۆی مسۆگەر بوو بۆی مسۆگەر بوو » وه جاریکی تر جه نازه یه کیان تیپه پکرد خه لک باسی کرد به خراپه پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: « بۆی مسۆگەر بوو بۆی مسۆگەر بوو بۆی مسۆگەر بوو »

عومه ر (په زای خوای لی بیئت) فه رمووی: به دایک و باوکمه وه فیدات بم جه نازه یه کیان تیپه پکرد وه سفو سه نایان کرد فه رمووت: بۆی مسۆگەر بوو بۆی مسۆگەر بوو بۆی مسۆگەر بوو وه جاریکی تر جه نازه یه کیان تیپه پکرد خه لک باسی کرد به خراپه فه رمووت: بۆی مسۆگەر بوو بۆی مسۆگەر بوو بۆی مسۆگەر بوو، پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: « ئه وه ی که وه سفی خیر کرا به هه شتی بۆ مسۆگەر بوو، وه ئه وه ی که وه سفی شه پو خراپه ی له سه ر کرا ئه وا دۆزه خی بۆ مسۆگەر بوو، ئیوه شایه تی خوای گه وره ن له سه ر زه وی ئیوه شایه تی خوای گه وره ن له سه ر زه وی ئیوه شایه تی خوای گه وره ن له سه ر زه وی ^(٢٥) ».

وَعَنْ أَبِي الْأَسْوَدِ الدِّيلِيِّ قَالَ: قَدِمْتُ الْمَدِينَةَ فَجَلَسْتُ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضي الله عنه فَمَرُّوا بِجَنَازَةٍ فَأَثْنَوْا عَلَيْهَا خَيْرًا فَقَالَ عُمَرُ: وَجَبَتْ. فَقُلْتُ لِعُمَرَ وَمَا وَجَبَتْ؟

(٢٥) قال المناوي رحمته الله: والمراد شهادة الصحابة وغيرهم ممن كان بصفته لا شهادة الفسقة لأنهم قد يشنون على من هو مثلهم ولا شهادة من بينه وبين الميت عداوة لأن شهادة العدو لا تقبل. فيض القدير (٢٨/٦).

واته: مه به ست به و شایه تییه ها وه لانه (په زای خوایان لی بیئت) وه جگه له وانیش که به عه داله ت شایه تی بده ن، شایه تی ئه و که سانه ناگریته وه که فاسقن له به رته وه ی ئه وان وه سفی که سیك ده که ن وه کو خویان بیئت، وه شایه تیدان له نیوان زیندووو مردووو نابیئت هیچ نا کوکی و دوژمنایه تی تیدا بیئت، له به رته وه ی شایه تیدانی که سیك که نا کوکی و دوژمنایه تی هه بیئت شایه تی لی وه رناگریئت. -وه رگریئ-

قَالَ: أَقُولُ كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَالَ: « مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَشْهَدُ لَهُ ثَلَاثَةٌ إِلَّا وَجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ ».

قَالَ: قُلْنَا وَاثْنَانِ؟

قَالَ « وَاثْنَانِ ».

قَالَ: وَلَمْ نَسْأَلْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْوَاحِدِ ^(٢٦).

واته: وه له ئه بی ئه سوهدی دیلی یه وه (په حمه تی خوای لی بیئت) ده فه رموویت: چوومه مه دینه لای عومه ری کوپی خه تاق (په زای خوای لی بیئت) دانیشتم، جه نازه یه کیان برد خه لک وه سفی خیری کرد، عومه ره رمووی: بۆی مسۆگەر بوو.

به عومه رم ووت: چی بۆ مسۆگەر بوو؟

فه رمووی: ئه وه ده لیم وه کو پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: « هه ر موسلمانیک سی که س شایه تی بدن له سه ری ئیلا به هه شتی بۆ مسۆگەر ده بیئت ».

ووتمان: ئه گه ر دوانیش بیئت؟

فه رمووی: « ئه گه ر دوانیش بیئت ».

فه رمووی: بۆ یه ک که س پرسیارمان له پیغه مبه ری خوا ﷺ نه کرد.

(٢٦) رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ (١٠٧٩)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي «صَحِيحِ الْجَامِعِ» (٥٧٥٩).

لە کوّتايدا:

خۆشبهخت ئەو كەسەيە لە پێگای پازى بوونى خواى گەورە خێرا دەكات،
كاتىك گوييىستى ﴿وَسَارِعُوا﴾، وە لە گۆرەپان و مەيدانى كارى خێردا
پيشبركى دەكات كاتىك گوييىستى ﴿فَاسْتَبِقُوا﴾ دەبيّت.

ئەى براكانم و ئەى خوشكەكانم ﴿فَاسْتَبِقُوا﴾ واتە: ئێو پيشبركى بكەن
(بۆ كارى خێرو چاكە) ﴿وَسَارِعُوا﴾ [آل عمران: ۱۳۳]. واتە: پەلەبكەن.
بە ئاگابن و وشياربن تا هەلنەخەلەتین، ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ
جِهَادِهِ﴾ [الحج: ۷۸].

واتە: وە جيهاد بكەن لە پینا و خواى گەورەدا بە مال و زمانتان جيهاديكى
تەواو لە لۆمەى لۆمەكاران مەترسن.
تا ئەجرو پاداشتى بە دەست بهيّن.

خواى گەورە من و ئێو ش بکات بە يەكێك لەوانەى كە دەربارەيان
دەفەر موویت: ﴿وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ
الدَّرَجَاتُ الْعُلَى﴾ [طه: ۷۵].

واتە: ﴿وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ﴾ بەلام هەر كەسێك بگات بە
خواى گەورە بە باوەردارى وە كردەوێ چاكى ئە نجام دابێت (كردەوێ چاك
ئەوێ كە نیهتت بۆ خواى گەورە بیّت و بۆ ريات نەبیّت، وە لەسەر سوننەت
بیّت و بیدعە نەبیّت) ﴿فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى﴾ ئەمانە پلە بەرزەكانى
بەهەشتیان بۆ هەیه.

تقبل الله منا ومنكم، ووفقنا و إياكم لكل خير.
اللَّهُمَّ انْفَعْنَا بِمَا عَلَّمْتَنَا، وَعَلَّمْنَا مَا يَنْفَعُنَا، وَزِدْنَا عِلْمًا.
وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.